

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגה"ק רבי בנ"מין וואלף פולק זצ"ל

הגאון רבי נפתלי צבי יהודה ב"ר יעקב ברלין זצ"ל
חיים משה ע"ה ב"ר שרגא פייוול מאיר יבלחט"א

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנא

אם אינן מכירין אותו - אם אין בית דין מכירין את העד אם נאמן וכשר הוא.
משלחים - בית דין שבעירו.
אחר עמו - זוג אחר של עדים, להעיד עליו לפני בית דין הגדול שמקדשים את החודש.
משקלקלו המינין - ששכרו עדי שקר להטעות את החכמים.

אם אינן מכירין אותו אם בית הדין אינם מכירים את העד שבא להעיד על ראיית הלבנה בחידושה, ואינם יודעים אם נאמן הוא, ואפשר לסמוך על עדותו **משלחין אחר עמו להעידו** בית הדין שבעירו המכירים אותו, משלחים עימו אדם אחר להעיד עליו לפני בית הדין המקדש את החודש, שאדם נאמן הוא*. **בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם** המשנה באה לתת טעם מפני מה צריכים בית הדין להכיר את כל אחד מעדי החודש, שאמנם בראשונה היו מקבלים עדות החודש מכל אדם מישראל, שכל אחד מישראל יש לו חזקת כשרות עד שיוודע לך שהוא פסול, אבל **משקלקלו המינין** היינו הצדוקים והבייתוסים, ששכרו עדי שקר להטעות את בית הדין** (ראה הערה מטה), **התקינו שלא יהו מקבלין עדות החודש אלא מן המכירים** מעדים שבית דין מכירים.

*בגמרא מבואר: 'משלחין אחר' - היינו זוג אחר של עדים, אבל עד אחד אינו נאמן. וכן מותר לעדים שבאים להעיד על מהימנותו של העד לחלל את השבת על מנת למסור את עדותם לפני בית הדין המקדש.

**הצדוקים והבייתוסים היו שתי כתות בימי בית שני, שכפרו בתורה שבעל פה, והיו מפרשים את הדברים שבתורה שבכתב ככתבם, היינו כמשמעם המילולי. אחד הדברים שאליו התנגדו בו לחכמים היה בענין ספירת העומר, שהואיל וכתוב: "וספרתם לכם ממחרת השבת" (ויקרא כג, טו), היו אומרים: אין קצירת העומר במוצאי יום טוב הראשון של פסח, כמו שפירשו חכמים עפ"י קבלה, אלא יש לקצור אותו במוצאי שבת הראשונה שלאחר ליל הסדר, כמשמעו של הפסוק 'ממחרת השבת', ולשיטתם חל תמיד חג שבועות להיות ביום ראשון בשבוע. משום כך היו מעוניינים להטעות את חכמים בקביעת ראש חודש, ובמיוחד בחודש ניסן, כי היו רוצים שראש חודש ניסן יחול בשבת, ותהא הנפת העומר ממחרת השבת כפירושם, ויחול חג שבועות ביום ראשון כפי שיטתם.

ועוד מובא בגמרא ראש השנה (כב, ע"ב): תנו רבנן מה קלקול קלקלו הבייתוסין? פעם אחת ביקשו בייתוסין להטעות את חכמים, שכרו שני בני אדם בד' מאות זוז אחד משלנו ואחד משלהם, שלהם העיד עדותו ויצא, שלנו אמרו לו אמור כיצד ראית את הלבנה? אמר להם עולה הייתי במעלה אדומים וראיתי שהוא רבוץ בין ב' סלעים, ראשו דומה לעגל, אוזניו דומין לגדי, קרניו דומות לצבי, וזנבו מונחת לו בין ירכותיו, והצצתי בו ונרתעתי, ונפלתי לאחורי, ואם אין אתם מאמינים לי, הרי מאתים זוז צרורין לי בסדיני, אמרו לו מי הזקיקך לכך? אמר להם שמעתי שביקשו בייתוסים להטעות את חכמים, אמרתי אלך אני ואודיע להם, שמא יבואו בני אדם שאינם מהוגנין ויטעו את חכמים, אמרו לו מאתים זוז נתונין לך במתנה, והשוכרך ימתח על העמוד (יקבל מלקות), באותה שעה התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיא מברטנורא

היו משיאין משואות- לאחר שקידשו החדש. ולא היו צריכין לשכור שלוחין לשלוח לגולה ולהודיע, שהמשואות היו מודיעין אותן.

משקלקלו הכותים- והשיאו גם הם משואות שלא בזמן, להטעות. לפי שביית דין לא היו משיאין משואות אלא על החדש שנתקדש ביום שלושים, וכשלא היו משיאין לערב של יום שלושים הכל יודעים שהחדש מעובר. ופעם אחת עיברו בית דין את החדש ולא עשו משואות לערב של יום שלושים, והכותים השיאו בהרים שלהם והטעו בני הגולה לעשותו חסר.

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ מְשִׂיאִין מְשׂוֹאוֹת היו מדליקים לפידי אש בראשי ההרים, כמפורט במשנה הבאה, כדי להודיע שנתקדש החדש. בגמרא מובא: "אין משיאין משואות אלא על החדש שנראה בזמנו לקדשו. ואימתי משיאין? לאור עיבורו, כלומר שלא היו משיאין משואות אלא כשקידשו בית דין את החדש ביום השלושים בערב, להודיע שהחדש שעבר היה חסר (בן עשרים ותשעה יום), והיום שעבר היה ראש חודש. ואם יום השלושים שנתקדש בו החדש חל להיות ביום שישי, היו משיאין משואות במוצאי שבת. אבל אם לא נתקדש החדש אלא ביום השלושים ואחד, לא היו משיאין משואות כלל, וכך ידעו שאם אין משואות, ראש חודש הוא ביום השלושים ואחד. **מְשַׁקְלְקְלוּ הַכּוֹתִים** השומרונים, שפעם אחת עיברו בית דין את החדש, היינו קבעו ראש חודש ביום השלושים ואחד, ולא היו צריכים למשואות, כמו שביארנו לעיל, אבל הכותים השיאו משואות ביום שלושים בערב והטעו את ישראל לחשוב שנתקדש החדש ביום השלושים. ויש גורסים כמו במשנה הקודמת 'משקלקלו המינין', הַתְּקִינוּ שלא יהיו משיאין משואות, אלא **שְׂיֵהוּ שְׁלּוּחִין יּוֹצְאִין** להודיע באיזה יום קידשו בית דין את החדש, כמו ששינו לעיל בפרק הקודם (משנה ג).

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)